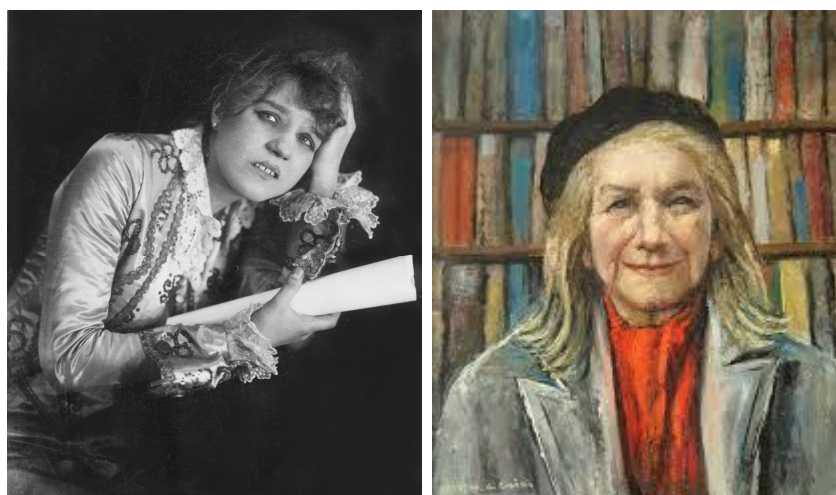

CORINI MARGIT Festőművész

(Kolozsvár, 1897. október 29- Békés, 1982. október 2.)

CORINI Margit (családi neve: Sóváry) festőművész. (Kolozsvár, 1897. október 29.- Békés, 1982. október 2.) **Szülei.:** Sóváry János, hegedűművész volt a kolozsvári Nemzeti Színháznál; nevelőapja: Dálnoky Miklós Zsigmond mérnök. Édesanyja: Sorbán Mária. **Házastársa:** férjezett, George de Cornell filozófus, egyetemi tanár, az Amerikai Képzőművészeti Szövetség elnöke.

Életútja: Corini Margit egyéves volt, amikor édesapja meghalt. A három gyerekkel özvegyen maradt anyja 1908-ban házasságot kötött Dálnoky Miklós Zsigmond mérnökkel. Dálnoky Miklós Béla vezérezredes bátyjával. A család Pestre költözött. Margit Rákosi Szidi Színiiskolájában tanult; egy ideig a Magyar Színháznál lépett fel, majd rövid Rio de Janeiro-i kitérő után a Royal Orfeumban dolgozott, Zerkovitz Béla hívására. 1924-ben házasságot kötött George de Conellel. New Yorkba költöztek, ahol Corini Margit festészeti tanulmányokat folytatott az Art Student Akadémián. 1928-ban Párizsba utazott. Több szabadiskolát látogatott, így Matisse iskoláját is. Első párizsi sikerét 1930-ban aratta a Salon d' Automne-on. 1931-ben a Grand Salon mindhárom tárlatára beválogatták műveit, amelyet ekkor már Madame de Corini néven szignált. Ettől kezdve rendszeres kiállítója a Salonnak, de továbbra is kiállít New Yorkban, a Painters and Sculptors Gallery-ben, egyéni és csoportos tárlatokon. 1931 januárjában részt vett a párizsi Galeria Bonaparte-ban rendezett Modern Magyar Képzőművészek c. tárlaton. 1931-ben a Nemzeti Szalonban több művésszel, de külön teremben állított ki. Legnagyobb sikereit továbbra is Párizsban aratta, a Grand Salon, a Salon d' Automne és a Salon des Independants tárlatain, valamint monacói és Monte-Carlo-i kiállításain. 1943-ban hazatelepült: előbb Kovásznán, majd Kolozsváron alkotott; 1944 nyarán a fővárosba költözött, bátyja műtermében vészelte át az ostromot. 1952-ben kitelepítették, így került Gyomára. Itt sokáig teljes visszavonultságban élt élettársával, Reimann Józseffel. 1976-ban újra felfedezték, a gyomai tanácsháza egyik termében rendeztek kiállítást képeiből. 1978-ban a községnek ajándékozta képeit, amelyekből állandó kiállítást rendeztek be. Ezután Békéscsabán, Gyulán, Debrecenben nyíltak meg kiállításai. Ez a megkésett siker aranyozta be az utolsó éveket. A művésznő 1982-ben hunyt el a békési Szociális és Ápolási Otthonban. Nyughelye szeretett élettársa, Reimann József mellett, a gyomai új köztemető D parcellájában található.

Rádió-tv.: 1978-ban Szabó Gerzson békési alkotó különdíjat nyert az Alföldi Amatőr Filmszemlén Coriniról készült portréfilmjével. Ugyanebben az évben Vitray Tamás bemutatta őt Telefere c. tévéműsorában.

Önálló kiállításai: New York, Painters and Sculptors Gallery, 1932; Párizs, Gallery Barrerio, 1932; Párizs, Gallery Ecale, 1933; New York; 1933; Monte-Carlo, a L'Aventure nevű hajón; Monte-Carlo, Cafe de Paris, 1933; Kovászna, 1943; Gyoma, 1976; Békéscsaba, 1977; Gyula, 1978; Gyoma, 1978; Debrecen, 1979; Békés, 1984; 1993. december 4. óta a Gyomaendrődi Vidovszky Béla Helytörténeti Gyűjtemény – Városi képtárban állandó kiállításon láthatók alkotásai. Csoportos kiállításának helyszínei: Párizs, Budapest, New York, Washington, Monaco. I.: Vidovszky Béla Helytörténeti Gyűjtemény katalógusa (írta Bula Teréz; Corini Margit albumából) vál., szerk., ford. Bula Teréz, Gyoma, 2002; továbbá a korabeli francia, amerikai és hazai lapok cikkel. (B.T.)